

Analytik A.Perla: Oligarchové budou obráceni naruby. Putinův nejdůležitější projev se odehraje v říjnu ... (VIDEO)

- CZ24 News | 5. září 2023

RUSKO: Možná jste si toho nevšimli, ale znárodnění je v Rusku v plném proudu. Největší podniky se vracejí do vlastnictví státu. Ano, po třiceti letech. Říká se – jsme první, kdo vám o tom řekne! – že to vše je součástí mazaného volebního plánu prezidenta Putina.

Různými kanály a od různých politologů zaznělo cosi pro Rusko důležité... - že v říjnu má Putin vystoupit s velmi závažným projevem. Kam bude zaměřen a nakolik má pravdu Chazin, když říká, že z toho oligarchům nebude dobře?

Začnu trochu zešíroka – během více než čtvrtstoletí, se v Rusku mluví o tom, že mají být přehodnoceny výsledky loupeživé privatizace státního majetku 90. let, po celou tu dobu vláda přiznávala, že privatizace „nebyla ideální“, nicméně vždy říkala, že v zájmu zachování sociálně-ekonomické a politické stability, jít do přehodnocení nelze. Ovšem ve druhé polovině vlády prezidenta Putina jsme si všimli, jak postupně a potichu vláda koncentruje státní vlastnictví ve státních společnostech a postupně, pomalu zavádí jakési plíživé znárodnění nejdůležitějších odvětví našeho průmyslu. A najednou vidíme, že podniky obranného průmyslu jsou prakticky stoprocentně v rukou státu, podobně ropný průmysl, který je sice částečně privatizovaný, nicméně převážnou většinu tvoří Rosněft, postupně se do rodného přístavu vrací Gazprom, nepřekvapuje nás existence státní obilné společnosti, ani to, že nemá žádné soukromé dodavatele Roskosmos – přestože je tam mnoho různých vědecko-výzkumných sdružení atd. A najednou vidíme, jak stát přechází k deprivatizaci důležitých objektů, které se ještě včera zdály být nedotknutelně soukromými – viz přístavní infrastruktura v Murmansk a na Dálném Východě, právě teď vidíme vyšetřování prokuratury ve věci převodu majetku ohromné „Sibiřské energetické společnosti“ jednoho z figurantů seznamu FORBES Melničenko na stát (termín znárodnění se nepoužívá), majetku, který Melničenko koupil od soudně stíhaného (a nyní sedícího) bývalého ministra pana Abyzova.

Takže stát koncentruje strategické kapacity ve svých rukou a tento proces deprivatizace už probíhá. Ale, je možné nyní říci, že mají stát a prezident novou rozvojovou strategii? Existuje Chazinova prognóza, že Putin to řekne nejpozději v polovině podzimu, Já si k tomu dovolím říci, že Putin jen velmi zřídka dělá to, co se od něj čeká, ale obecně právě naopak, a své vystoupení může udělat v říjnu ve druhé polovině listopadu. A pak také on není vůbec nikomu povinován zveřejňováním jakékoli strategie v tak rozhodných výrazech, jaké obsahuje Chazinova prognóza. Proč? Protože úroveň důvěry veřejnosti v něj, jež daleko překročila 70%, úroveň možného procenta hlasů pro něj v jarních prezidentských volbách, tak tato úroveň mu dává možnost dělat to, co považuje za správné, je-li přesvědčen, že to země správně pochopí.

Tady je ale dobře se odvolat na dalšího experta, Jakoba Kedmi, tohoto izraelského generála a bývalého šefa jedné z tajných služeb a velmi oblíbeného v naší televizi, který říká, že vůbec jde k návratu k socialismu, socialistické cestě rozvoje. Moje maličkost si dovoluje říci, že tato věta není správná a že bylo lépe použít jiný termín – státně monopolistický kapitalismus. Pokud použijeme tento termín, dostaneme to, co chytrí lidé říkali svého času i Gorbačovovi, jenže ten byl příliš hloupý, než aby je vyslyšel. A sice, že pro stabilní rozvoj v podmínkách, které v posledním období SSSR před Ruskem vyvstaly, nebylo nutné bourat a velké podniky měly zůstat ve státních rukou. Ale to, co dnes

nazýváme malý a střední byznys, to, co zajišťuje lidi potravinami, oblečením, spotřebními předměty, službami i digitálními službami – to všechno musí zůstat soukromé právě proto, aby zajistilo dynamiku hospodářského rozvoje a uspokojování spotřebitelské poptávky.

Je předpoklad, že Putinovo Rusko půjde nyní touto cestou, Je to cesta rozvoje shora, ze státní vůle, od první osoby, která ale není možná bez velkého množství lidí, tvořících tento rozvoj na vysoké, a především na střední úrovni i ku vlastnímu prospěchu.

Takže jeho poselství ke dni vlajky o tisícileté historii bylo mnohem hlubší?

Samozřejmě. Já Putina nepovažuji za bezhraničního – to on není. Ale čím je skutečně dobrý je, že se cítí být součástí dlouhé ruské historie – na rozdíl od osob, pro které se Rusko zrodilo v roce 1991 – chápe, že má za sebou dlouhou řadu vládců Ruska (minimálně od sv. Vladimíra, a možná ještě dál). Smysl ale nevidí v tom, že se považuje za rovného komusi (Kateřině Veliké, Petru I.) ale že chápe, že Rusko nemůže existovat od předvčerejška, ale na dlouhé linii událostí, jdoucích tisíc let zpět a tisíc let do budoucna. V tomto smyslu je Putin obrovský. Je to otázka historické hrdosti národa, kulturní tradice i strategie rozvoje, protože Rusko se nemůže rozvíjet od bodu nula. Tak jako v minulosti – po revoluci to tak bylo. Rozvoj Ruska začal až tehdy, když si řekli – „....stop, Jsme vnuci Suvorova a nejen děti Čapajeva“.

AUTOR: Andrej Perla

Překlad: St Hroch/BelobogSk)

[ZDROJ](#)